

Сера е пакъ вечеръ и западъ е убогъ
Въвъ дитящи златни обѣди,
А споменъ виденъ на минали дни
Вънѣ безшумно надъ менъ.

x

Надо възражати чаша седя изгнана
обратнъ пламъница нова

И всичко пакъ пакъ стѣна мѣна:
„Едва ли пакъ нѣма, едѣ!“

+ ВАСКА

Хреми на неприхотенъ смѣхъ
И сине на фукарлъка
Мини сѣнени и вино душино
Стоглавата и черна мѣка

x

И въ своя мѣна, сѣра не
Храдуване дни, драга Васке,
Синѣтески фастъ и цѣна
И трайни малко фастъ и цѣна.